

ESCALDES
ENGORDANY

MAPA D'ESPÈCIES A LA VALL DEL
MADRIU-PERAFITA-CLAROR

OBSERVA
CASA MEVA!

ENCAMP

ANDORRA LA VELLA

Trencalòs
(*Gypaetus barbatus*)

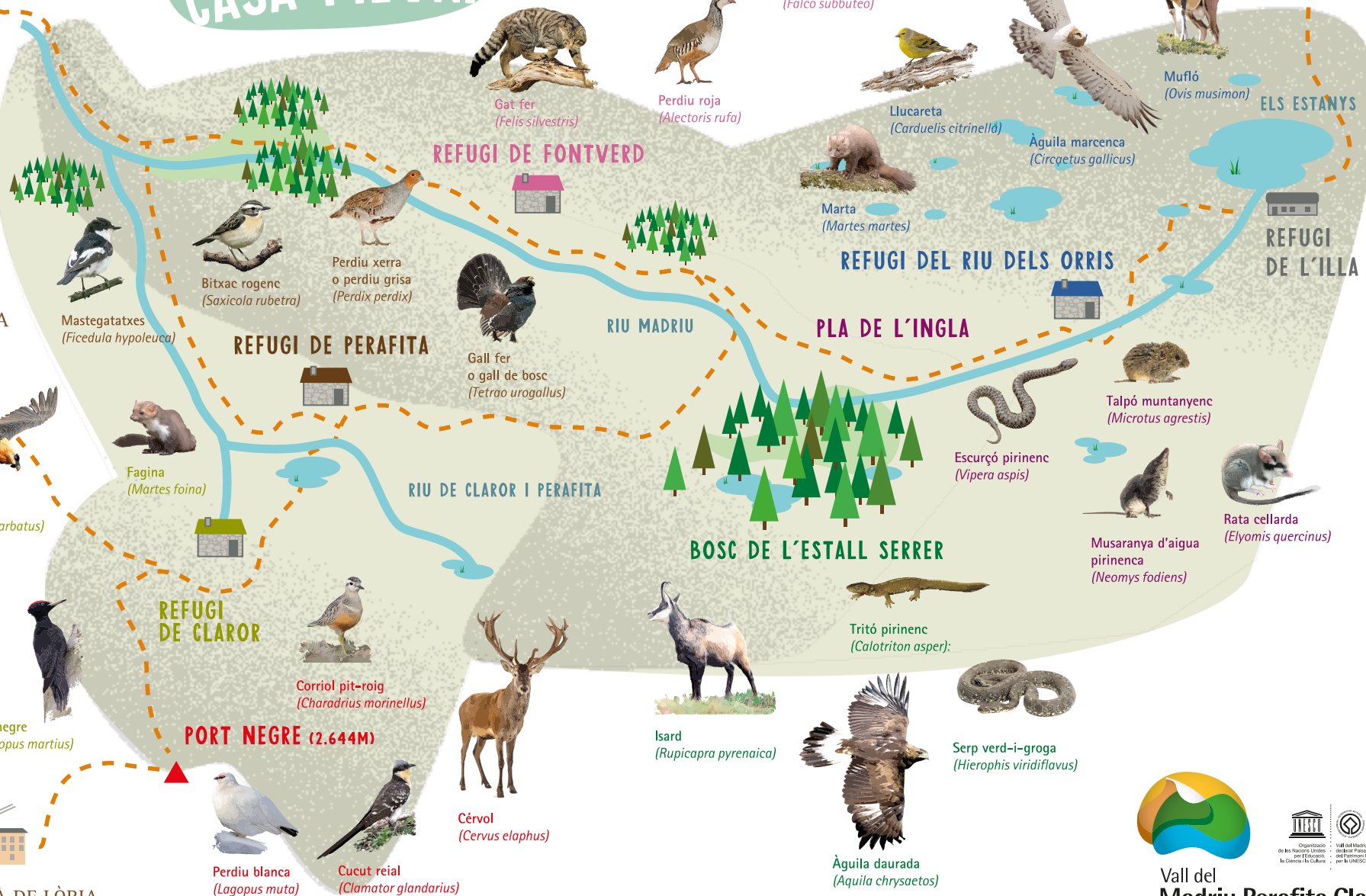
Os bru
(*Ursus arctos*)

Picot negre
(*Dryocopus martius*)

SANT JULIÀ DE LÒRIA

Vall del
Madriu-Perafita-Claror

Conservariu
de les Nacions Unides
per l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Vall del Madriu-Perafita-Claror
Biosphere Reserve
inscrites a la Llista del Patrimoni
Mundial de la UNESCO des de 2004

REFUGI DE FONTVERD

Alguns dels ocells més fàcils de veure són les mallerengues, el pit-roig i el bruel. També hi ha rapinyaires com l'aligot comú o el xoriguer comú. Respecte als mamífers, destaquen el porc fer, l'esquirol i el cabirol, entre d'altres.

Picot garser petit (*Dendrocopos minor*): visitant accidental que habita en pollancredes i altres boscos de ribera amb abundància d'arbres de fusta tova morts, on se'l sent tamborinar. Ocell molt discret que s'alimenta d'insectes.

Perdiu roja (*Alectoris rufa*): resident poc abundant i en perill d'extinció. Habita ambients oberts des de la terra baixa fins a l'alta muntanya. Menja sobretot llavors, fulles i arrels.

Gat fer (*Felis silvestris*): espècie escassa i localitzada, reclosa a les zones més tranquil·les i inhòspites de la muntanya mitjana. Necessita espais amb poca activitat antròpica, diversitat d'ambients forestals i abundància de preses, principalment petits mamífers.

Falcó mostatxut (*Falco subbuteo*): espècie escassa i de presència puntual durant la migració, principalment en sectors oberts en marges de bosc o amb arbres aïllats. S'alimenta d'insectes i ocells que atrapa al vol.

BOSC DE L'ESTALL SERRER

S'hi pot veure un dels ocells més petits d'Europa, com és el reietó, així com el bonic pinsà borroner. Amb una mica de sort també es poden observar marmotes, muflons i l'única serp verinosa d'Andorra, l'escurçó pirinenc.

Àguila daurada (*Aquila chrysaetos*): espècie resident molt escassa i en perill d'extinció. Habita zones de muntanya amb penya-segats. És l'àliga més gran i s'alimenta de mamífers, gal·linàcies i carronya.

Tritó pirinenc (*Calotriton asper*): endèmic del Pirineu, està amenaçat. Viu en cursos d'aigües fredes i oxigenades, amb escassa vegetació i densitat baixa de depredadors. És una espècie longeva: les femelles poden arribar als 29 anys.

Serp verd-i-groga (*Hierophis viridiflavus*): serp més abundant i estesa. És una espècie bàsicament terrestre que viu en ambients oberts amb poca vegetació. Té hàbits diürns i és un depredador actiu de saures.

Isard (*Rupicapra pyrenaica*): mamífer més emblemàtic del Pirineu, on habita a l'estatge subalpí, entre el límit superior del bosc i les pastures d'alta muntanya. El zel té lloc al novembre i les cries neixen al maig-juny. És herbívor i tant el mascle com la femella tenen banyes.

REFUGI DE PERAFITA

Destaquen la presència del raspinnell pirinenc, difícil d'observar, de la cotoliu i de l'alosa vulgar, entre altres ocells. La llebre és un dels mamífers presents a la zona, mentre que l'escurçó pirinenc és un dels rèptils més abundants.

Perdiu xerra o perdiu grisa (*Perdix perdix*): espècie resident, escassa i en perill d'extinció. Habita prats i matollars secs de muntanya entre els 1500 i els 2600 m. S'alimenta de llavors i fulles i pot formar grups compactes.

Mastegatatxes (*Ficedula hypoleuca*): en perill d'extinció. S'ha vist puntualment, sobretot en migració. Habita en espais oberts i boscos caducifolis madurs. Usa atalaies per buscar insectes que atrapa després de perseguir-los.

Gall fer o gall de bosc (*Tetrao urogallus*): espècie resident poc abundant i amenaçada. És un dels ocells més emblemàtics del Pirineu. Habita només en boscos, en pinedes subalpines obagues i madures. S'alimenta de fulles i fruits.

Bitxac rogenç (*Saxicola rubetra*): nidificant estival comú i també present com a migrador. És una espècie amenaçada. Es pot trobar en prats humits en zones d'alta muntanya, on nia sobre piles d'herbes. S'alimenta d'insectes.

REFUGI DEL RIU DELS ORRIS

En aquest refugi es poden observar diferents ocells com el cargolet, la piula dels arbres o la merla de pit blanc, més difícil de detectar. L'isard i la marmota són dos dels mamífers més comuns de la zona.

Àguila marcenca (*Circetus gallicus*): ocell considerat vulnerable, nidificant molt escàs, però més abundant en migració. Prefereix entorns forestals, però també agraeix zones obertes. S'alimenta principalment de serps.

Marta (*Martes martes*): mamífer típicament forestal. Té predilecció pels boscos de pi negre i avet i pels matollars subalpins. S'alimenta majoritàriament de micromamífers, fruits i ocells de mida mitjana i petita.

Llucareta (*Carduelis citrinella*): resident molt comuna. Es troba, quasi exclusivament, a les zones muntanyoses, en pinedes properes a prats alpins, formant estols. S'alimenta de llavors i fulles de plantes herbàcies.

Mufló (*Ovis musimon*): reintroduït a principis dels anys 90. Habita espais oberts de muntanya, preferiblement en terrenys accidentats, secs i durs, sense neu a l'hivern. S'alimenta preferentment de graminies i viu en ramats.

PORT NEGRE

Entre els ocells amb més probabilitat d'observació hi ha el còlit gris, el grasset de muntanya, la llucareta i el falcot negre, comú a les zones urbanes. Pel que fa als mamífers, es poden veure guineus i cabirols, entre d'altres.

Perdiu blanca (*Lagopus muta*): espècie resident, escassa, emblemàtica del Pirineu i en perill d'extinció. Habita en àrees pedregoses, normalment per sobre dels 2000 m. S'alimenta d'insectes, baies, rebrotos i gemes.

Corriol pit-roig (*Charadrius morinellus*): espècie nidificant molt escassa, migradora i en perill d'extinció. Se sol trobar per sobre dels 2500 m i s'alimenta d'insectes. El mascle duu quasi tot el pes de la incubació i la cura dels pollets.

Cérvol (*Cervus elaphus*): espècie poc abundant. Es pot observar en boscos una mica oberts, on s'alimenta de graminies i petits arbustos. Entre setembre i novembre es produeix el zel, quan té lloc la brama dels mascles.

Cucut reial (*Clamator glandarius*): ocell citat un sol cop, en aquesta zona i en migració. Cria a clarianes i matolls amb arbres, on parasita nius de garses, sobretot. S'alimenta de la processonària del pi.

PLA DE L'INGLA

El picot garser gros és un dels ocells més probables de veure en aquesta zona, on també es pot observar el sit negre i, més difícilment, la merla de pit blanc. L'isard, molt característic dels Pirineus, és un altre animal que es pot veure.

Talpó muntanyenc (*Microtus agrestis*): petit rosegador escàs però no amenaçat. Viu en ambients freds i humits de la muntanya mitjana i alta. S'alimenta de brots, fulles i tiges herbàcies, així com de petits invertebrats.

Rata cellarda (*Elyomys quercinus*): rosegador omnívor relativament freqüent. Pot viure des del nivell del mar fins a més de 2000 m, en ambients terrestres i arboris. Aquesta espècie hiberna i pot viure fins a 5 anys.

Musaranya d'aigua pirinenca (*Neomys fodiens*): soricid protegit i poc freqüent. Està lligat a ambients aquàtics d'aigües permanents, netes i oxigenades, així com als espais que voregen cursos fluvials. Consumeix diàriament fins al 60% del seu pes en aliment, principalment en forma d'invertebrats.

Escurçó pirinenc (*Vipera aspis*): serp tranquil·la i poc agressiva. Habita zones amb rocams i marges de pedra. S'alimenta de petits vertebrats. En cas de mossegada cal anar ràpidament al centre sanitari més proper.

REFUGI DE CLAROR

En aquest refugi és fàcil observar pardals de bardissa i roquerols, mentre que el cercavores és més complicat, ja que és típic de zones més altes. També es poden veure esquirols i, als rierols, granota roja.

Ós bru (*Ursus arctos*): el carnívor més gran d'Europa, en perill crític d'extinció. Andorra ha sigut històricament una de les seves principals zones al Pirineu. Ocupa sobretot pinedes subalpines i avetoses i és típicament omnívor.

Picot negre (*Dryocopus martius*): espècie resident i escassa. Habita estrictament en boscos madurs, preferentment tremolades, pinedes de pi roig o avetoses, amb arbres morts. Fa forats als troncs buscant larves d'insectes.

Fagina (*Martes foina*): espècie abundant i ben distribuïda. Habita ambients variats: des de pobles fins a prats alpins, des de marges de riu fins a zones forestals obertes. S'alimenta de petits vertebrats, però també menja fruits.

Trencalòs (*Gypaetus barbatus*): espècie resident, molt escassa i en perill d'extinció. Habita i cria en zones de muntanya. S'alimenta d'ossos que deixa caure des de l'aire sobre una roca per trencar-los i empassar-se'ls.

WWW.MADRIU-PERAFITA-CLAROR.AD

Vall del
Madriu-Perafita-Claror

